

مدنی انعامات، راہِ نجات

تحت ہفتہ وار سنتن پیری اجتماع ہر ٹین وارو
سنتن پیریو بیان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَ الصَّلٰوَةُ وَ السَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مَدَنِي انعامات، راهِ نجات

اَلصَّلٰوَةُ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا حَيِّبَ اللّٰهِ
 اَلصَّلٰوَةُ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعتِكَافِ

(مون سَتِّ اعتكاف جي نِيَت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نِيَت ڪري
 ونڌا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل
 ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ ڪاٺ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دورد شريف جي فضيلت

رسولِ اڪرم، نُورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمتِ نشان آهي:
 اي انسانو! بي شڪ بروز قيامت ان جي دهشتن ۽ حساب ڪتاب کان جلد
 نجات حاصل ڪرڻ وارو اهو شخص هوندو، جنهن توهان مان مون تي
 ڪثرت سان درودِ پاڪ پڙهيا هوندا. (فردوس الاخبار، ج ۴/۲، حديث ۸۲۱۰)

صَلُّوْا عَلٰى الْحَيِّبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان
 سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”نَبِيَّةُ الْمُنْمَنِ حَيْرٌ مِّنْ عَلَيْهِ“ مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

- بہ مدني گل:** (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس
❀ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اذْكُرْ اللهُ تُوْبُوا لِي اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صِدَالِجَائِز وارن
جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي
وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلِّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❀ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ
جي لاءِ بيان ڪندس ❀ ڏسي بيان ڪندس ❀ سڀاري 14 سورة النحل آيت
نمبر 125: اُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ”ترجمو ڪنزالايمان:
پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجهه ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽
بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلِّي اللهُ تَعَالَى عَلَيهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السيقن، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً² يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي بيروي ڪندس ❀ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❀ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس تدریس پنهنجي علميت جو ڏاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❀ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❀ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❀ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَيِّب!   **صَلِّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ**

اي نفس! اللهُ عَزَّوَجَلَّ کان ڊچ

بني اسرائيل جو هڪ شخص نهايت عبادت گذار هو. اهو رات جو الله تعاليٰ جي عبادت ۾ مصروف رهندو ۽ ڏينهن جو گهمي ڦري ڪجهه شيون ماڻهن کي وڪرو ڪندو هو. اهو اڪثر پنهنجي نفس جو محاسبو (فڪرِ مدينه) ڪندي چوندو هو: ”اي نفس! اللهُ عَزَّوَجَلَّ کان ڊچ“ هڪ ڏينهن اهو معمول جي مطابق پنهنجي گهر کان روزي ڪمائڻ جي لاءِ نڪتو ۽ هلندي هلندي هڪ امير جي دروازي وٽ پهتو ۽ پنهنجون شيون وڪرو ڪرڻ جي لاءِ صدا لڳائي. امير جي گهرواري جڏهن ان حسين شخص کي پنهنجي دروازي جي ويجهو ڏٺو ته ان تي عاشق ٿي وئي ۽ ان کي بهاني سان محل جي اندر سڏائي ورتو پوءِ ان کي چوڻ لڳي: اي تاجر! منهنجي

2... بخاری، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ماذڪر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

دل تنهنجي طرف مائل ٿي چڪي آهي، مون وٽ گهڻو مال آهي ۽ بهترين لباس آهن، تون اهو ڪم ڇڏي ڏي آئون توکي ريشمي لباس ۽ گهڻو مال ڏيندس. هي پيشڪش ٻڌي ڪري ان جو نفس ان عورت جي طرف مائل ٿيڻ لڳو، پر فوراً ان پنهنجي عادت جي مطابق (نفس کي مخاطب ڪندي) چيو: ”اي نفس! الله **عَزَّوَجَلَّ** کان ڊڄ“ پوءِ ان عورت کي جواب ڏنو: ”مون کي پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** جو خوف آهي.“ اها عورت چوڻ لڳي: ”تون منهنجي خواهش پوري ڪرڻ جي بغير هتان وڃي نه ٿو سگهين.“ ان شخص بيهڙ چيو: ”اي نفس! الله **عَزَّوَجَلَّ** کان ڊڄ.“ ۽ نجات جي ترڪيب سوچڻ لڳو. آخرڪار ان عورت کي چيو: ”مون کي مهلت ڏي ته آئون ٻه رڪعتون نماز ادا ڪري وٺان.“ اجازت ملڻ تي ان وُضُو ڪيو ۽ ڇت تي هليو ويو، ان ٻه رڪعتون ادا ڪرڻ کان بعد ڇت کان هيٺ نهاريو ته ان جي اونچائي تقريباً ويهه (20) گز هئي. ان بي وسي وچان آسمان جي طرف ڏٺو ۽ عرض ڪرڻ لڳو: ”اي منهنجا رب **عَزَّوَجَلَّ**! آئون وڏي عرصي کان تنهنجي عبادت ۾ مصروف آهيان، مون کي ان آفت کان نجات عطا فرما.“ هي چئي ڪري هن ڇت کان ٽپو ڏنو. الله تعاليٰ حضرت سيدنا جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** کي حڪم ڏنو: ”وَج منهنجي ٻانهي کي زمين تي ڪرڻ کان اڳ سنڀالي وٺ، ڇو جو ان منهنجي ناراضگي جي سبب ٽپو ڏنو آهي. حضرت جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** جن نهايت تيزي سان اچي ڪري ان شخص کي سنڀالي ورتو ۽ زمين تي ويهاري ڇڏيو.

(دُرَّةُ النَّاصِحِينَ ، ص ۳۱۳ بتغير قليل)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَيِّبِ! صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل حڪايت مان معلوم ٿيو ته جيڪو شخص پنهنجي اعمال جو محاسبو ڪرڻ جو معمول بڻائي وٺندو آهي ته ان

جي اها چڱي عادت ان جي گناهن کان بچڻ ۾ مددگار ثابت ٿيندي آهي جهڙي طرح ان حڪايت مان معلوم ٿيو ته بني اسرائيل جي ان نيك شخص جي دل جيئن ئي گناه جي طرف مائل ٿي، احتساب ڪرڻ جي عادت جي سبب فوراً ئي ان جي وات مان هي جملو نڪتو: ”اي نفس! الله عَزَّوَجَلَّ کان ڊڄ.“ ۽ ان تي خوف خدا جو اهڙو غلبو ٿيو جو اهو گناه ڪرڻ کان بچي ويو گڏوگڏ هي به معلوم ٿيو ته مشڪل وقت ۾ نيك عمل ئي انسان جي ڪم ايندا آهن، گهڻو ڪري چڱن عملن جي سبب الله عَزَّوَجَلَّ جي اهڙي مدد حاصل ٿيندي آهي جو وڏي کان وڏي مصيبت آسان ٿي ويندي آهي، اهو ئي سبب آهي جو جڏهن ان نيك شخص گناه کان چوٽڪارو حاصل ڪرڻ جي لاءِ پنهنجي عبادتن جو وسيلو پيش ڪندي ڇت جي بلندي کان ٽپو ڏنو ته الله عَزَّوَجَلَّ جي مدد جي سبب جاني هلاڪت ۽ جسماني مصيبت کان محفوظ رهيو. ياد رهي ته اسان جي شريعت ۾ پنهنجو پاڻ کي هلاڪت ۾ وجهڻ جي اجازت ناهي. بهرحال اسان کي گهرجي ته پنهنجي عملن جو محاسبو ڪندي پاڻ کي گناهن کان بچايون ۽ وڌ کان وڌ چڱا عمل بجا آڻيون، نيك عملن جي سبب نه صرف الله عَزَّوَجَلَّ جي مدد حاصل ٿيندي آهي بلڪ دنيا ۽ آخرت جون بي شمار سعادتون نصيب ٿينديون آهن، ان کان علاوه نيڪيون گناهن کي مٽائڻ جو ذريعو به آهن، قرآن ڪريم ۾ جڳهه جڳهه چڱن عملن جا فضائل بيان ڪري ان جي ترغيب ڏياري وئي آهي.

اچو ته انهي متعلق 3 فرمانِ خداوندي ٻڌون ٿا:

ترجمو ڪنز الایمان: بیشک جن ایمان آندو ۽ چڱا ڪم ڪيائون انهن جي واسطي بي انتها ثواب آهي.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ (پ 24، حر السجدة: 8)

ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ جن ايمان آندو ۽ چڱا ڪم ڪيائون اهي ئي سموري مخلوق کان بهتر آهن. انهن جو انعام سندن رب وٽ ٽڪڻ جا باغ آهن جن جي هيٺان نهرون وهن ٿيون جن ۾ هميشه هميشه رهندا، الله انهن کان راضي ٿيو ۽ اهي ان کان راضي ٿيا.

ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ چڱايون براين کي مٿاهي ڇڏينديون آهن.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۗ جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ (پ30، البينة: 7،8)

إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۗ
(پ 12، هود: 114)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته جيڪي ماڻهو ايمان آڻڻ کان بعد نڪ عمل ڪندا آهن، الله عَزَّوَجَلَّ ان خوش نصيبن کي ايتري قدر ثواب عطا فرمائيندو آهي جنهن جي ڪا انتها ناهي گڏوگڏ جنتي باغ ان جو نڪاڻو بڻجندا آهن ۽ ڪرم تي ڪرم اهو جو چڱي عملن جي سبب ان جون برائيون مٽايون وينديون آهن، تنهنڪري اسان کي گهرجي ته زندگي کي موت کان پهرين، تندرستي کي بيماري کان پهرين، جواني کي پوڙهائپ کان پهرين ۽ واندڪائي کي مصروفيت کان پهرين غنيمت ڄاڻيندي آخرت جي لاءِ نيڪين جو خوب ذخيرو جمع ڪريون ۽ گناهن کان بچندي اخلاص ۽ استقامت سان گڏ جنت ۾ وٺي وڃڻ وارن ڪمن مصروف رهون.

حضرت سيدنا جابر بن عبدالله رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته نبي مُكْرَم، نُوْرُ مَجْسَمٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن خطبو ڏيندي ارشاد فرمايو: اي انسانو! مرڻ کان پهرين الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ توبه ڪريو ۽ مشغوليت کان پهرين چڱا اعمال ڪرڻ ۾ جلدي ڪريو ۽ ڪثرت سان ذڪرُ الله ۽ پوشيده

۽ ظاهري طور تي صدقو ڪرڻ جي ذريعي الله **عَزَّوَجَلَّ** سان پنهنجو تعلق جوڙي وٺو ته توهان کي رزق ڏنو وڃي، توهان جي مدد ڪئي وڃي ۽ توهان جي نقصان جي تلافِي ڪئي وڃي.

(ابن ماجه، ڪتاب اقامه الصلاة... الخ. باب في فرض الجمعة، ۲/ص ۵، حديث: ۸۱۰۸)

سُبْحَانَ اللَّهِ **عَزَّوَجَلَّ** ان حديث پاڪ ۾ به فڪرِ آخِرَت ۽ چڱن عملن جي ترغيب ڏياريندي نبي مُكْرَم، نُورِ مُجَسَّم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن نيك عمل ڪرڻ وارن کي رزق ۾ فراخي ۽ مشڪلات جي آساني جي بشارت عطا فرمائي آهي، پر ياد رکو ته استقامت سان گڏ گناهن کان بچڻ ۽ نيڪيون ڪرڻ جي لاءِ پنهنجي عملن جو محاسبو ڪرڻ نهايت ضروري آهي، تنهنڪري هر شخص کي گهرجي ته اهو پنهنجي عملن جي انجام تي سنجيدگي سان غور ڪري ته جيڪو ڪجهه آئون ڪندو آهيان يا ڪري رهيو آهيان يا وري جيڪو ڪجهه ڪرڻ چاهيان ٿو، اهو منهنجي آخِرَت جي لاءِ فائديمند آهي يا نقصانڪار؟ يقيناً جيڪو مسلمان عملن جو محاسبو ۽ آخِرَت جي فڪر جي عادت بڻائي وٺندو ان جي ڪردار ۽ گفتار ۾ آهستي آهستي نڪار اچي ويندو ۽ ان جي آخِرَت به بهتر ٿي ويندي. اِنْ شَاءَ اللَّهُ **عَزَّوَجَلَّ** عملن جي محاسبِي جو فائدو ۽ اهميت جو اندازو ان ڳالهه مان لڳائي سگهجي ٿو ته قرآن ۽ حديث ۾ باقاعده ان جي ترغيب ڏياري وئي آهي، جيئن ته سيپاري 28 سُوْرَةُ الْحَشْرِ جي آيت نمبر 18 ۾ الله **عَزَّوَجَلَّ** ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الايمان: اي ايمان وارو!
الله کان ڊڄو ۽ جڳائي ته هر ساه سوچي
ته سڀاڻي جي واسطي اڳتي هن چا
موڪليو.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ
لَتَنْظُرَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ

ان آيت جي تحت **تفسير ابن كثير** ۾ آهي ته پنهنجو محاسبو ڪري وٺو ان کان پهرين جو توهان جو محاسبو ڪيو وڃي ۽ غور ڪريو ته توهان قيامت جي ڏينهن **اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ پيش ڪرڻ جي لاءِ نڪ عملن جو ڪيترو ذخيرو جمع ڪيو آهي.

(تفسير ابن كثير، ۲۸، الحشر، تحت الآية: ۱۸، ۸، ۱۰۶)

احاديث مبارڪ ۾ نبي مُڪرَّم، نُورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن به ڪيئي پيرا عملن جو محاسبو ڪرڻ جي ترغيب ڏياري آهي، اچو ته انهي متعلق تي (3) فرمانِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا:
احتساب (فكرِ مدينه) جي متعلق تي (3) فرمانِ مصطفي

1. **إِذَا هَمَمْتَ بِأَمْرٍ فَتَدَبَّرْ عَاقِبَتَهُ فَإِنْ كَانَ رُشْدًا فَأَمْضِهِ وَإِنْ كَانَ غَيًّا فَانْتَبِهْ عَمَّهُ** يعني جڏهن توهان ڪنهن ڪم کي ڪرڻ چاهيو ته ان جي **انجام جي بار** ۾ غور ڪري وٺو، جيڪڏهن اهو چڱو آهي ته ان کي ڪري وٺو ۽ جيڪڏهن ان جو نتيجو غلط آهي ته ان کان باز رهو.

(ڪنز العمال، ۳، ۱۰۱، حديث: ۵۶۷۶)

2. **عقل مند جي لاءِ هڪ گهڙي اهڙي هٿ گهرجي جنهن ۾ اهو پنهنجي نفس جو محاسبو ڪري.** (شعب الايمان، باب في تعدد نعم الله وشكرها، فصل في فضل العقل، ۴۸۶۶، حديث: ۴۶۷۷، مختصراً)

3. **فِكْرَةُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِّنْ عِبَادَةِ سِتِّينَ سَنَةً** (أُمُورِ آخِرَتِ ۾) **تَهڙي تن جي لاءِ غور ۽ فكر** ڪرڻ سٺ (60) سال جي عبادت کان بهتر آهي.

(ڪنز العمال، ۳/۴۸، حديث: ۵۷۰۰)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته قرآنِ ڪريم ۽ احاديثِ مبارڪ ۾ احتساب جي ڪيتري قدر ترغيب ڏياري وئي آهي، تنهنڪري اسان کي گهرجي ته چڱي طرح غور ڪري وٺڻ کپي ته اسان پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** کي

راضي ڪرڻ جي لاءِ ڪيتريون نيڪيون ڪيون آهن، بلڪ اسان مان هر هڪ کي گهرجي ته سمجھداري جو ثبوت ڏيندي روزانه پابندي سان **فکرِ مدينه** (محاسبو ۽ غورو فڪر) ڪرڻ جي عادت بڻايون، نه ته ڪٿي ايئن نه ٿئي جو اهڙي طرح غفلت جي حالت ۾ موت اچي وڃي ۽ اسان وٽ پڇتائڻ کان علاوه ڪجهه باقي نه رهي.

فکرِ مدينه ڇاڪي چوندا آهن؟

ياد رهي ته **دعوٰتِ اسلامي** جي مدني ماحول ۾ عملن جو محاسبو ڪرڻ کي ئي **”فکرِ مدينه“** چيو ويندو آهي. **فکرِ مدينه** مان مراد هي آهي ته انسان آخرت کي سامهون رکندي پنهنجي زندگي جي معمول تي غور و فڪر ڪري، پوءِ جيڪي ڪم ان جي آخرت جي لاءِ نقصانڪار ثابت ٿي سگهن ٿا، انهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪري ۽ جيڪي ڪم آخرت جي اعتبار سان نفعي بخش نظر اچن ان ۾ بهتري جي لاءِ ڪوشش ڪري. استقامت سان **فکرِ مدينه** ڪرڻ سان خوب خوب برڪتون حاصل ٿينديون آهن، اهو ئي سبب آهي ته بزرگانِ دين **رَحْمَهُمُ اللّٰهُ تَعَالٰى اَجْمَعِينَ** نهايت استقامت سان (پنهنجي عملن جو محاسبو) ڪندا هئا ۽ ان کان ڪنهن صورت به غفلت اختيار نه ڪندا هئا. جيئن ته،

پوري ڏينهن فڪرِ مدينه

حضرت سيّدنا محمد بن واسع **رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ** فرمائن ٿا ته بصره جي رهڻ واري ڪنهن شخص حضرت سيّدنا ابوذر **رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ** جي وفات کان پوءِ ان جي زوجه محترمہ کان انهن جي عبادت جي باري ۾ پڇيو ته انهن جواب ڏنو: اهي سڄو ڏينهن گهر جي هڪ ڪنڊ ۾ (آخرت جي باري ۾) غور و فڪر

ڪندا رهندا هئا. (احياءِ علومِ الدين، ڪتاب التّفكر، ۵/۱۶۲)

هر وقت فڪرِ مدينه

منقول آهي ته حضرت سَيِّدُنَا حَسَنُ بَصْرِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ چاليهه (40) سالن تائين نه ڪليا. راوي چون ٿا ته مان جڏهن به انهن کي ويهندي ڏسندو هوس ته ايئن لڳندو هو جڻ هڪ قيدي هجن جنهن جو ڪنڌ لاهڻ جي لاءِ آندو ويو هجي ۽ جڏهن گفتگو فرمائيندا هئا ته انداز اهڙو هوندو هو جڻ آخرت کي اڪين سان ڏسي ان جا احوال ٻڌائي رهيا هجن ۽ جڏهن خاموش رهندا هئا ته ايئن محسوس ٿيندو هو جڻ انهن جي اڪين جي سامهون باهه پڙڪي رهي آهي. جڏهن انهن کان ايتري قدر غمگين رهڻ جو سبب پڇيو ويو ته فرمايائون: مون کي ان ڳالهه جو خوف آهي ته جيڪڏهن الله عَزَّوَجَلَّ منهنجي ڪجهه ناپسنديده عملن کي ڏسي مون تي غضب فرمايو ۽ هي فرمائي ڇڏيو ته ”وَج! آئون توکي نه ٿو بخشيان“ ته ان صورت ۾ منهنجا سڀ عمل ضايع ٿي ويندا. (احياءِ علومِ الدين، ڪتاب الخوف والرجاء، 4/231)

نفس جي محاسبِي جو منفرد طريقو

حضرت سَيِّدُنَا اِبْرَاهِيمَ تيمي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته هڪ ڀيري مون تصور ڪيو ته آئون جنت ۾ آهيان، اُتان جا ميوا کائي رهيو آهيان، ان جي نهرن مان مشروب پي رهيو آهيان ۽ حورن سان ملاقات ڪري رهيو آهيان، ان کان پوءِ اهو خيال ڪيم ته آئون جهنم ۾ آهيان ۽ باهه جي زنجيرن ۾ جڪڙيل (آهيان) ڪنڊن وارا وڻ کائي رهيو آهيان ۽ دوزخين جو پيپ پي رهيو آهيان. پوءِ مون پنهنجي نفس کان پڇيو: ٻڌاءِ هاڻي تو ڇا ٿو چاهين؟ منهنجي نفس جواب ڏنو، آئون دنيا ۾ واپس وڃڻ چاهيان ٿو ته جيئن نيڪيون ڪري سگهان. مون چيو: وڃ تنهنجي خواهش پوري ڪئي ٿي وڃي، هاڻي نيڪيون ڪري وٺ.

(مکاشفة القلوب، الباب الثمانون في بيان المحبة... الخ، ص 268)

روزانه فڪرِ مدينه

حضرت سيّدنا عطاءِ سُلمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن خوفِ خدا جي سبب چاليهه (40) سالن تائين آسمان جي طرف نه ڏٺو ۽ نه ئي ڪنهن انهن کي مسڪرائيندي ڏٺو، انهن جي باري ۾ منقول آهي پاڻ روزانو پنهنجي نفس کي مخاطب ڪري فرمائيندا هئا: اي نفس! تون پنهنجي حد ۾ ره ۽ ياد رک! توکي قبر ۾ به ويڻو آهي، پُل صراط تان به گذرڻو آهي، دشمن آسپاس موجود هوندا جيڪي توکي ساڄي ڪاٻي طرف چڪيندا، ان وقت قاضي، رب تعاليٰ جي ذات هوندي ۽ جيل، جهنم هوندي جڏهن ته ان جا داروغه سيّدنا مالڪ (عَلَيْهِ السَّلَام) هوندا، ان ڏينهن جو قاضي (مَعَاذَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ) ناانصافي جي طرف مائل نه هوندو ۽ نه ئي داروغه ڪا به رشوت قبول ڪندا ۽ نه ئي جيل ٽوڙڻ ممڪن هوندو جو تون اُتان کان فرار ٿي سگهين، قيامت جي ڏينهن تنهنجي هلاڪت ئي هلاڪت آهي، هي به معلوم ناهي ته فرشتا توکي ڪيڏانهن وٺي ويندا، عزت ۽ آرام جي مقام جنت يا حسرت ۽ تنگي جي جڳهه جهنم ۾، (اهڙي طرح پاڻ فڪرِ مدينه ڪندا رهندا هئا) انهي دوران سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي اڪين مبارڪ مان لڙڪ به وهندا رهندا هئا. (حڪايات الصالحين، ص ۵۰)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته اسان جي بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِن ۾ فڪرِ مدينه جو ڪيتري جذبو قدر موجود هو، جو ان مبارڪ هستين جي ويجهو فڪرِ مدينه (يعني محاسبو ڪرڻ) جي ڪيتري قدر اهميت هئي جو هر وقت پنهنجي عملن جي باري ۾ فڪر مند رهندا هئا ته نه ڄاڻ اسان جا هي اعمال الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاهه ۾ مقبول ٿي اسان جي مغفرت جو ذريعو بڻجندا يا مردود ٿي اسان جي هلاڪت جو سبب ثابت ٿيندا. ٿورو سوچيو ته جڏهن هي بارگاهه خداوندي جا مقبول ٻانهن ايتري قدر استقامت سان فڪرِ

مدينه ڪندا هئا ته اسان گناهگارن کي فڪرِ مدينه جي ڪيتري قدر ضرورت آهي. فڪرِ مدينه ڪرڻ جي فائدين ۽ نه ڪرڻ جي نقصانن جو اندازو ان ڳالهه مان لڳايو ته جهڙي طرح ڪاروبار سان تعلق رکڻ وارو ڪوبه شخص ان وقت ڪامياب ڪاروباري بڻجي سگهجي ٿو جڏهن اهو پنهنجي خرچ ڪيل مال کان وڌيڪ نفعو ڪمائڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃي ۽ ان جو اصل سرمايو به محفوظ رهي. ان مقصد کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ اهو پنهنجي ڪاروبار (Business) جي حساب ڪتاب کي روزانه، هفتيوار، ماهانه ۽ سالانه جي بنياد تي تقسيم ڪندو آهي، پوءِ ان تي مختلف طرفن کان نه صرف زباني غور و فڪر ڪندو آهي بلڪ ان کي تحرير به ڪندو آهي ۽ مختلف طريقن کان ان کي محفوظ ڪرڻ جي ڪوشش به ڪندو آهي، گڏوگڏ جتي ڪنهن قسم جي خامي نظر اچي وڃي ان کي ڏرست به ڪندو آهي ۽ جيڪا شيءِ نفعي کي حاصل ڪرڻ ۾ رڪاوٽ بڻجندي نظر ايندي آهي ان کي ختم به ڪندو آهي. جيڪڏهن اهو پنهنجي ڪاروباري معاملن جو محاسبو نه ڪري ته اڪثر ڪري ان کي نفعو ملڻ ته پري، ابتو نقصان کي منهن ڏيڻو پوندو آهي ۽ جيڪڏهن ان نقصان کان پوءِ به اهو غفلت نه ڇڏي ته هڪ ڏينهن اهڙو به ايندو آهي جو ان جو اصل سرمايو به باقي نه رهندو آهي ۽ اهو پئسي پئسي جو محتاج ٿي ويندو آهي. بلڪل اهڙي طرح جيڪو شخص ”ڪاروبارِ آخِر“ ۾ نفعو ڪمائڻ جو خواهشمند هجي ان کي گهرجي ته پنهنجي ڪيل عملن تي غور ڪري. جيڪي عمل ان کي نفعو ڏيارڻ ۾ مددگار ثابت ٿين، انهن کي مزيد بهتر ڪري ۽ جيڪي ڪم ان نفعي کي حاصل ڪرڻ ۾ رڪاوٽ بڻجي رهيا هجن، انهن کي ڇڏي ڏي. جيڪو شخص اهڙي طرح پنهنجو حساب ڪتاب جاري رکندو، اهو الله عَزَّوَجَلَّ جي توفيق سان ڪاميابي ماڻيندو ۽ نفعي جي صورت ۾ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ان کي جنت ۾

داخل ٿيڻ نصيب ٿيندو ۽ جيڪڏهن ايئن ڪرڻ جي بجاءِ ”خوابِ غفلت“ جو شڪار ٿي وڃي ته اهو خساري ۾ رهندو، جنهن جي نتيجو جهنم ۾ داخل ٿيڻ جي صورت ۾ سامهون اچي سگهي ٿو. (وَالْعِيَاذُ بِاللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ)

شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، بانيءَ دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جن آسان ۽ بهترين انداز ۾ **فڪو مدينه** (يعني پنهنجي محاسبي) ڪرڻ جي حوالي سان اسان جي جيڪا رهنمائي فرمائي آهي، اها واقعي داد جي قابل ۽ عمل جي لائق آهي، پاڻ دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه هن پُرفتن دور ۾ آساني سان نيڪيون ڪرڻ ۽ گناهن کان بچڻ جي طريقهءَ ڪار تي مشتمل شريعت ۽ طريقت جو جامع مجموعو ”**مدني انعامات**“ بصورتِ سوالات عطا فرمايو آهن. اسلامي پائرن جي لاءِ 72، اسلامي پيئرن جي لاءِ 63، طالبِ علمِ دين جي لاءِ 92، طالبات جي لاءِ 83، مدني منن ۽ مدني منين جي لاءِ 40 ۽ خصوصي (يعني گونگن ۽ بوڙن) اسلامي پائرن جي لاءِ 27 مدني انعامات آهن. مدني انعامات جو هي عظيم تحفو نه صرف اسلاف رَحِمَهُمُ اللّٰهُ تَعَالٰى جي ياد ڏياري ٿو بلڪ انهن جي نقشِ قدم تي هلندي **فڪو مدينه** ڪرڻ جو بهترين ذريعو آهي، ان تي عمل پيرا ٿي ڪري اسان پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جو عظيم جذبو حاصل ڪري سگهون ٿا گڏوگڏ اڪيلائي ۾ مدني انعامات جي رسالي کي کولي ڪري ان ۾ ڏنل سؤالن جو جواب خود ئي ”ها“ يا ”نه“ جي ذريعي پنهنجي عملن جي چڱي يا بُري هئڻ جو جائزو وٺندي پنهنجي غلطين کي سڌاري سگهون ٿا. ڇڻ ته هي مدني انعامات اسان کي روزانه پنهنجي ئي قائم ڪيل خود احتسابي جي عدالت ۾ حاضر ڪري اسان جي پنهنجي ئي ضمير کان فيصلو ڪرائيندا آهن ۽ اسان کي

پنهنجي اصلاح ۽ نجات جو موقعو فراهم ڪندا آهن. درحقيقت هي **مدني انعامات** جنت ۾ وٺي وڃڻ وارن ۽ جهنم کان بچائڻ وارن عملن جي طرف ترغيب ڏيارڻ جو مجموعو آهي. جڻ ته شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت **دَاهِتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه** اسان جي عملي بدحالي ملاحظه فرمائيندي اسان جي اصلاح جو بهترين طريقو اختيار فرمايو، ته جيئن اسان روزانه وقت مقرر ڪري **فڪرِ مدينه** (خود احتسابي) تي استقامت حاصل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃون. اهو ئي سبب آهي ته بي شمار اسلامي ڀائر، اسلامي پيڻرون ۽ طلبه روزانه سمهڻ کان پهرين ”**فڪرِ مدينه**“ ڪندي مدني انعامات جي پاڪيت (جيسي) سائز رسالي ۾ ڏنل خانو پُر ڪندا آهن، جنهن جي برڪت سان نيڪ بنجڻ ۽ گناهن کان بچڻ جي راه ۾ موجود رکاوٽون الله **عَزَّوَجَلَّ** جي فضل ۽ ڪرم سان آهستي آهستي ختم ٿينديون وينديون آهن گڏوگڏ سنت جو پابند بنجڻ، گناهن کان نفرت ڪرڻ ۽ ايمان جي حفاظت ڪرڻ جي لاءِ ڪڙهڻ جو ذهن به بچندو آهي.

مدني انعامات کي بهي مَرُجاَ ڪياَ بات هے
قُربِ حَقِّ ڪے طالبون ڪے واسطے عَوغات هے

راهِ نجات جو بهترين ذريعو

مدني انعامات جي باري ۾ جيڪڏهن هي چيو وڃي ته هي نجات جي راه تي هلڻ جو هڪ بهترين ذريعو آهي ته شايد هي چوڻ غلط نه هوندو، ڇو جو ان مان ڪجهه مدني انعامات فرائض تي، ڪجهه واجبات تي ۽ ڪجهه سنتن ۽ مستحبات تي مشتمل آهن ۽ يقيناً هي سڀ ڪم آخرت جي نجات جو سبب ۽ جهنم کان بچائي جنت تائين پهچائڻ وارا آهن. اچو ته ان مان ڪجهه مدني انعامات جي باري ۾ ٻڌون ٿا مثلاً:

سڀ کان پهريون مدني انعام ”چا اڄ توهان ڪجهه نه ڪجهه جائز ڪمن کان پهرين سنيون سنيون نيتون ڪيون؟ گڏوگڏ ٻن کي ان جي ترغيب ڏياري؟“
 منا منا اسلامي پائرو! ياد رکو! عمل جي قبوليت جي لاءِ آخرت جي ثواب جي نيت ضروري آهي جيئن ته سيپاري 15 سورة بنى اسرائيل جي اوڻيهين 19 آيت مبارڪه ۾ الله **عَزَّوَجَلَّ** ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ جيڪو آخرت گهري ۽ ان جي لائق ڪوشش ڪري ۽ هجي ايمان وارو پوءِ انهن جي ڪوشش ڪارگر ٿي.

**وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
 مَشْكُورًا ﴿١٩﴾**

ان آيت مبارڪه جي تحت صدر الافاضل حضرت علامه مولانا سيد محمد نعيم الدين مراد آبادي عليه رَحْمَةُ اللهِ الهادي فرمائن ٿا: عمل جي قبوليت جي لاءِ ٽي (3) شيون گهربل آهن: (1) طالبِ آخرت هئڻ (چڱي نيت هئڻ) (2) سعي (يعني ڪوشش ڪرڻ) يعني عمل کي اهمت سان ان جي حقن سان گڏ ادا ڪرڻ (3) ايمان جيڪو سڀ کان وڌيڪ ضروري آهي.
 احاديثِ مبارڪه ۾ به نيت جي اهميت بيان ڪئي وئي آهي. اچو ته انهي متعلق 3 فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا:

1. سڄي نيت عرش سان چنبڙي پوندي آهي بس جڏهن ڪو ٻانهو پنهنجي نيت کي سڄو ڪري ڇڏيندو آهي (يعني پنهنجي نيت جي مطابق عمل ڪندو آهي) ته عرش لڏڻ لڳندو آهي پوءِ ان ٻانهي کي بخشيو ويندو آهي.

(تاريخ بغداد، 12/444، حديث: 6926)

2. الله **عَزَّوَجَلَّ** آخرت جي نيت تي دنيا عطا فرمائيندو آهي پر دنيا جي نيت تي آخرت فرمائڻ کان انڪار ڪري ڇڏيندو آهي.

(الرُّهْدُ لِابْنِ مَبَارَكٍ، ص 193، حديث: 549)

3. اعمال جو دارومدار نيتن تي آهي هر شخص جي لاءِ اهو آهي جنهن جي اهو نيت ڪري. (بخاري ۶/۸ حديث: ۱)

آخري حديث جي باري ۾ شارح بخاري حضرت مفتي محمد شريف الحق امجدی رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته ان حديث جو هي مطلب آهي ته عملن جو ثواب نيت تي ئي (موقوف) آهي، يعني بغير نيت جي ڪنهن ثواب جو استحقاق (اس.تج.فاق) ناهي. (نزهة القاري ۱/۲۸)

اچي اچي بيتون ڪاهو خدا جذبه عطا
بنده مخلص بنا، ڪر عفو ميري هر خطا

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل احاديث مبارڪ مان نيت جي اهميت ۽ فضيلت معلوم ٿي، تنهنڪري اسان کي به ثواب حاصل ڪرڻ جي خاطر هر جائز ۽ نيڪ عمل کان پهرين سنيون سنيون نيتون ڪري وٺڻ گهرجن ته جيئن ان جي برڪت سان اسان جي اعمال نامي ۾ اجر ۽ ثواب جو ذخيرو جمع ٿيندو رهي.

اهڙي طرح هڪ مدني انعام هي آهي ته ”چا اچ توهان پنج ئي نمازون مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبير اوليٰ سان گڏ باجماعت ادا فرمايون؟ ۽ هر پيري ڪنهن هڪ کي پاڻ سان گڏ مسجد ۾ وٺي وڃڻ جي ڪوشش ڪئي؟“ ان مدني انعام جي باري ۾ ته امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** پنهنجي رسالي ”نيڪ بنجن جو نسخو“ ۾ فرمائن ٿا ته صرف ان هڪ مدني انعام تي جيڪڏهن ڪو ڪاربنڊ ٿي وڃي ته ان جو ٻيڙو پار ٿي وڃي.“

سابق گناه معاف

رسولِ اڪرم، نُوْرُ مُجَسَّمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: جيڪو ٻه (2) رڪعت نماز پڙهي، ان ۾ سهو (يعني غلطي) نه ڪري ته جيڪي گناه پهرين ٿيا آهن الله عَزَّوَجَلَّ معاف فرمائي ڇڏيندو آهي.

(المسند للامام احمد بن حنبل، مسند الانصار، ۱/۶۲/۸، حديث: ۲۱۰۴۹)

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏنو ته! ٻن رکعتن جي جڏهن اها فضيلت آهي ته جيڪو شخص پنج ئي نمازون ۽ اهي به باجماعت ادا ڪرڻ لڳي وڃي ته ان جا ته پاڳ ئي پلا ٿي ويندا.

27 درجاوڌيڪ

حضرت سيّدنا عبداللّٰه بن عمر رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه، راحتِ قلب و سينه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو: باجماعت نماز، اڪيلي نماز کان 27 درجا وڌيڪ آهي.

(مسلم، ڪتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب فضل صلاة الجماعة... الخ، ص 326، حديث: 250)

جهنم کان آزادي

مزيد هن مدني انعام ۾ تڪبيرِ اوليٰ جو به ذڪر آهي. ان جي فضيلت حديثِ پاڪ ۾ هي بيان ڪئي وئي آهي ته جيڪو مسجد ۾ چاليهه (40) راتيون نمازِ عشاءِ باجماعت اهڙي طرح پڙهي جو پهرين رکعت فوت نه ٿئي ته الله عزّوجلّ ان جي لاءِ جهنم کان آزادي لکي ڇڏيندو آهي.

(سنن ابن ماجه، ڪتاب المساجد والجماعات، باب صلاة العشاء و الفجر في جماعة، 1/ 434 حديث 798)

سُبْحَانَ اللَّهِ عزّوجلّ! صرف چاليهه (40) ڏينهن تائين عشاءِ جي نماز تڪبيرِ اوليٰ سان گڏ پڙهڻ جي جڏهن اها فضيلت آهي ته زنده رهجي وڃڻ جي صورت ۾ پوري زندگي پنج ئي نمازون تڪبيرِ اوليٰ سان گڏ ادا ڪرڻ جو ڇا مقام هوندو.

مسجد جي حاضري

هن ”مدني انعام“ ۾ جيئن ته باجماعت نماز جي ترغيب ڏياري وئي آهي ۽ باجماعت نماز عام طور تي مسجد ۾ ئي ادا ڪئي ويندي آهي، تنهنڪري

هن مدني انعام تي عمل ڪرڻ صبح ۽ شام مسجد جي حاضري جو ذريعو به آهي جيڪا سعادت آهي: حضرت سَيِّدُنَا اَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته حُضُورِ اڪرم، نُورِ مُجَسَّمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو:

مَنْعَدَّ السَّابِقِ اَوْ رَاَعَ اَعَدَّ لِلْهَلَةِ فَيَالْجَنَّةِ نُوْلًا كَلْبًا عَدَا اَوْ رَاَعَ جِيڪو شخص صبح ۽ شام مسجد ۾ وڃي ته جيتري پيرا ويندو، الله عَزَّوَجَلَّ ان جي لاءِ جنت ۾ مهماني تيار فرمائيندو.

(مسلم، ڪتاب المساجد... الخ، باب المشي الي الصلاة... الخ، ص ۳۳۶، حديث: ۶۶۹)

پهرين صف

هن مدني انعام ۾ پهرين صف ۾ نماز پڙهڻ جي به ترغيب ڏياري وئي آهي، جنهن جي متعلق حديثِ پاڪ ۾ فرمايو ويو آهي ته جيڪڏهن ماڻهن کي هي معلوم ٿي وڃي ته اذان ڏيڻ ۽ پهرين صف ۾ نماز پڙهڻ ۾ ڪيترو اجر آهي ۽ پوءِ انهن کي قرع اندازي کان بغير اها سعادت حاصل نه ٿئي ته ان جي خاطر ضرور قرع اندازي ڪندا.

(مسلم، ڪتاب الصلوة، باب تسوية الصفوف واقامتها... الخ، ص ۲۳۱، الحديث: ۴۳۷)

نصوبيئن ۽ درگزر کان ڪم وٺڻ وارا مدني انعام

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته باجماعت نماز پڙهڻ واري هن مدني انعام تي عمل ڪرڻ ڪيتري قدر اجر ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي. اهڙي طرح هڪ مدني انعام هي به آهي ته ”چا اڄ توهان ڪنهن تي غصو اچي وڃڻ جي صورت ۾ چپ اختيار ڪري غصِي جو علاج فرمايو يا ڳالهائي ڇڏيو؟ گڏوگڏ درگزر کان ڪم ورتو يا انتقام جو موقعو ڳوليندا رهيا؟“ هاڻي هن مدني انعام تي غور ڪريو ته معلوم ٿيندو ته معاشري ۾ امن ۽

امان قائم ڪرڻ ۽ فتني فساد کي پاڙ کان پٽڻ جو هي ڪيترو زبردست طريقو آهي. ظاهر آهي ته جڏهن هر شخص پنهنجي اندر جي انتقام جي باه کي وسائي ڇڏيندو ۽ معاف ڪري ڇڏڻ ۽ صبر ڪرڻ جو جذبو پيدا ڪندو ته فتني فساد ۽ لڙائي جهڳڙن جو جڙ کان خاتمو ٿي ويندو ۽ اهڙي طرح اسان جو معاشره امن جو گهوارو بڻجي ويندو. هن مدني انعام ۾ عفو ۽ درگزر کان ڪم وٺڻ جي به ترغيب ڏياري وئي آهي، عفو ۽ درگزر جو مطلب هي آهي ته جيڪڏهن ڪنهن شخص کان ڪا خطا ۽ قصور سرزد ٿي وڃي يا اهو اسان تي ظلم ۽ زيادتي ڪري يا ڪنهن به طرح اسان کي ايذاء پهچائي ته بدلو ۽ انتقام وٺڻ يا ان کي گهٽ وڌ ڳالهائي پنهنجي دل جي ڪاوڙ ڪيڏن جي بجائي اسان ان کي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا جي لاءِ معاف ڪري ڇڏيون. غصو پي ڇڏڻ ۽ ماڻهن کي معاف ڪري ڇڏڻ بهترين خصوصيت ۽ پياري عادت آهي. سڀياري 1 سُورَةُ الْبَقَرَةِ جي آيت نمبر 109 ۾ ارشادِ خداوندي آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: سو اوهان ڇڏي ڏيو

۽ معاف ڪريو.

فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا

سرڪارِ مَدِينَةِ مَنُورِهِ، سُلْطَانِ مَكَّةَ مُكْرَمِهِ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ معظم آهي: جيڪو غصو پي وٺندو جڏهن ته اهو نافذ ڪرڻ تي قدرت رکندو هجي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** قيامت جي ڏينهن ان جي دل کي پنهنجي رضا سان پري ڇڏيندو.

اَلْحَبْدُ لِلَّهِ **عَزَّوَجَلَّ** شيخِ طريقت، اميرِ اهل سنت **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمُ الْعَالَمِينَ** بين کي ترغيب ڏيڻ سان گڏوگڏ پاڻ به ذاتي معاملن ۾ عفو ۽ درگزر کان ڪم وٺندا آهن گڏوگڏ حديثِ نعمت جي لاءِ ارشادِ فرمائن ٿا ته ”اَلْحَبْدُ لِلَّهِ **عَزَّوَجَلَّ** اَتُونِ پَنهنجي اندر

انتقام (بدلي) جو جذبو نه ٿو ڏسان“ اي ڪاش! اسان کي به هرو ڀرو غصي، جذباتيت ۽ پنهنجي ذات جي خاطر انتقام وٺڻ کان بچڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃون.

اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

اهڙي طرح شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ مَدَنِي انعام نمبر 6 ۾ سلام کي عام ڪرڻ جي عادت بنائڻ جي لاءِ ارشاد فرمائڻ ٿا: ڇا اڄ توهان گهر، آفيس، بس، ترين وغيره ۾ ايندڙ ويندڙ ۽ گلين کان گذرندي يا رستي ۾ بيٺل ۽ ويٺل مسلمانن کي سلام ڪيو؟

اسلام جو بهترين عمل

سلام جي حسن ۽ خوبي جو اندازو ان ڳالهه مان لڳايو ته سلام، اسلام جو بهترين عمل آهي گڏوگڏ ڪنهن شخص کي سلام ڪرڻ ايئن آهي جيئن ان صدقو ڏنو هجي، سلام گناهن جي بخشش ۽ معافي جو ذريعو به آهي ۽ جنت ۾ داخلي جو سبب به آهي، هڪ شخص نور جي پيڪر، سڀ نبين جي سرور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان پڇيو: اسلام جو سڀ کان بهترين عمل ڪهڙو آهي؟ فرمايائون: ڪاڏو ڪارائڻ ۽ مسلمانن کي سلام ڪرڻ چاهي تون ان کي سڃاڻيندو هجين يا نه سڃاڻيندو هجين. (بخاري، ڪتاب الايمان، باب اطعام الطعام من الاسلام، 16/1، حديث: 172) هڪ موقعي تي ارشاد فرمايو: توهان جو ماڻهن کي گرم جوشي سان سلام ڪرڻ به صدقو آهي (جامع العلوم والحڪم، 235/1) حضرت سيدنا ابن عمر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان مروِي آهي ته جيڪو مسلمان ويهه (20) مسلمانن کي سلام ڪري، ان جي لاءِ جنت واجب ٿي ويندي آهي. (ڪنز العمال، ڪتاب

الصحة، الباب الرابع، الجزء ٥١/٥٠٩، حديث: ٢٥٢٨٢) نبي كريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ته كي به به (2) مسلمان ملاقات ڪندا آهن، پوءِ ٻئي مصافحو ڪندا آهن ته انهن ٻنهي جي جُدا ٿيڻ کان پهريان ئي انهن جا گناه معاف ڪيا ويندا آهن. (مشكاة المصابيح، كتاب الآداب، باب المصافحة والمعانقة، ١٦٩/٢، حديث: ٤٦٤٩)

حضرت سيّدنا براء بن عازب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي، انهن چيو ته رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ته جيڪو شخص چار (4) رڪعتون ٻنپهرن کان پهرين پڙهي ڄڻ ته ان انهن رڪعتن کي شب قدر ۾ پڙهيو ۽ به (2) مسلمان جڏهن مصافحو ڪندا آهن ته انهن جا گناه ڇڻي ويندا آهن ڪو گناه باقي نه رهندو آهي.

(مشكاة المصابيح، كتاب الآداب، باب المصافحة والمعانقة، ١٤١/٢، حديث: ٤٦٩٤)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا من اسلامي پاڻرو! ياد رهي! ته بيان ڪيل احاديث ۾ جتي تمام گناهن جي معاف ٿيڻ جو ذڪر آهي، ان مان مراد صغيره (يعني ننڍا) گناه آهن ڇو جو كبيره (يعني وڏا گناه) ته سڄي توبه ڪرڻ جي بغير ۽ اهڙي طرح صاحبِ حق کان حق معاف ڪرائڻ جي بغير معاف نه ٿيندا آهن. بهرحال سلام نبين جي امام، خير الانام، صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اهڙي مني مني سنت آهي جو ان جي ذريعي نفرت ۽ عداوت ختم ٿي ويندي آهي ۽ پاڻ ۾ دوستي ۽ محبت جي فضا قائم ٿيندي آهي. تنهنڪري اسان کي گهرجي ته هنن احاديثِ ڪريمه مان ملندڙ رنگ برنگ مدني گلن جي روشني مان سلام کي عام ڪرڻ واري مدني انعام تي عمل ڪندي بغير تفاوت جي مسلمانن کي سلام ڪريون، چاهي انهن کي سڃاڻيندا هجن يا نه سڃاڻيندا هجن. اهڙي طرح جڏهن پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيون ته گهروارن کي سلام ڪريون.

اڇڪلھ عام طور تي ماڻھو گھر کان ٻاھر ته ڪنھن حد تائين هڪ ٻئي کي سلام ڪري وندا آهن پر گھر ۾ داخل ٿيڻ وقت گھروارن کي سلام نه ڪندا آهن، بلڪ خاموشي سان گھر ۾ داخل ٿي ويندا آهن، هي طريقو خلافِ سنّت آهي جڏهن ته گھر ۾ داخل ٿيڻ وقت سلام ڪرڻ سنّت به آهي ۽ باعثِ خير و برڪت به آهي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته هنن مدني انعامات تي عمل ڪرڻ جون ڪهڙيون نه برڪتون آهن جوهنن جي ذريعي جتي فرائض ۽ واجبات تي استقامت حاصل ٿيندي آهي، اُتي پنهنجي اندر ۾ موجود معاشرتي ۽ اخلاقي خامين (يعني ڪمزورين) کي ختم ڪرڻ جو موقعو به ملندو آهي. هي ته ڪجهه **مدني انعامات** جي برڪتن جي باري ۾ اسان ٻڌو، جنهن مان اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته سڀ جا سڀ مدني انعامات پنهنجي اندر ڪيتري قدر رحمتون ۽ برڪتون رکن ٿا. جيڪڏهن اسان صحيح معنيٰ ۾ الله **عَزَّوَجَلَّ** جا فرمانبردار، سچا عاشق رسول ۽ باعمل مسلمان بنجڻ چاهيون ٿا ته اسان کي شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جا عطا ڪيل **مدني انعامات** ضرور اپنائڻ گهرجن، هي **مدني انعامات** راهِ نجات اپنائڻ ۽ نيڪ بنجڻ جو بهترين مدني نسخو آهن ۽ بالخصوص گناهن جي مرض جي لاءِ دوا ثابت ٿيندا آهن. اميرِ اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** فرمائن ٿا: مون کي مدني انعامات سان پيار آهي. فرمائن ٿا: جيڪڏهن توهان الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا جي خاطر سچي دل سان انهن کي قبول ڪري انهن تي عمل ڪرڻ شروع ڪري ڇڏيو ته توهان زندگي ۾ جلد ئي **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جون برڪتون ڏسي وندا.

توهان کي انشاء الله عَزَّوَجَلَّ قلبي سکون نصيب ٿيندو، باطن جي صفائي ٿيندي
گڏوگڏ خوفِ خدا عَزَّوَجَلَّ ۽ عشقِ مصطفيٰ جا چشما توهان جي دل مان
نڪرندا. انشاء الله عَزَّوَجَلَّ توهان جي علائقي ۾ دعوتِ اسلامي جو مدني ڪم
حيرت انگيز طور تي وڌندو. جيئن ته مدني انعامات تي عمل الله عَزَّوَجَلَّ جي
رضا کي حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي. تنهنڪري شيطان توهان کي ڪيتري
ئي سُستي ڏياريندو، طرح طرح جا بهانا ذهن ۾ آڻيندو، توهان جي دل نه
لڳي سگهندي پر همت نه هارجو، انشاء الله عَزَّوَجَلَّ دل لڳي ئي ويندو.

اے رضا ڪام ڪا اڪ وقت ۽
دل کي بهي آرام هونئ جاڻ ڪا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اچو ته مزيد مدني انعامات جا مختصر فضائل ٻڌون
تا ته جيئن اسان جي دل ۾ نفس ۽ عملن جو محاسبو ڪرڻ جي مزيد رغبت
پيدا ٿي سگهي جيئن ته ﴿﴾ هن مدني انعامات مان هڪ مدني انعام تمام
گناهن کان توبه ڪرڻ وارو به آهي. توبه ڪرڻ واري جي باري ۾ رسول
الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: سڀ انسان خطاڪار آهن ۽ خطاڪارن
مان بهتر آهي آهن جيڪي توبه ڪري وٺندا آهن. (ابن ماجه، ڪتاب الزهد، باب ذڪر
التوبه، ۴/۴۹۱، حديث: ۴۲۵۱) ﴿﴾ اهڙي طرح تهجد ادا ڪرڻ واري مدني انعام جي
اهميت جو اندازو ان ڳالهه مان لڳايو ته رسولِ اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: فرض نماز کان بعد سڀ کان افضل نماز رات
جو پڙهي ويندڙ نماز آهي. (مسلم، ڪتاب الصيام، ص ۵۹۱، حديث: ۱۱۶۳) ﴿﴾ هڪ مدني

انعام مغرب کان بعد ادا ڪيا ويندڙ اوابين جي نفلن جي باري ۾ به آهي. ان جي فضيلت ۾ اچي ٿو ته جيڪو شخص مغرب کان بعد ڇهه (6) رڪعتون اهڙي طرح ادا ڪري جو انهن جي درميان ڪا بُري ڳالهه نه چوي ته هي ڇهه (6) رڪعتون ٻارنهن (12) سالن جي عبادت جي برابر آهي. (ابن ماجه، ڪتاب اقامة الصلوة... الخ. باب ما جاء في الست رڪعات... الخ، ٢/٤٥، حديث: ١١٦٤) ﴿﴾ چاشت جا نفل ادا ڪرڻ وارو مدني انعام به زبردست فضيلت حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي. جناب صادق و امين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فرمائي ٿو اي ابن آدم! تون ڏينهن جي شروع ۾ چار (4) رڪعتون ادا ڪرڻ کان عاجز نه ره، آئون ڏينهن جي آخر تائين تنهنجي ڪفايت ڪندس. (السنن الكبرى ١/ ١٤٤، حديث: ٤٦٨) ﴿﴾ ڪوڙ کان بچڻ واري مدني انعام تي عمل ڪرڻ به جنتي گهر حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي. نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو حق تي هوندي جهڳڙو ختم ڪري آئون ان جي لاءِ جنت جي ڪناري هڪ گهر جي ضمانت ڏيان ٿو ۽ ڪوڙ ڇڏڻ واري کي جنت جي وچ ۾ هڪ گهر جي ضمانت ڏيان ٿو جڏهن ته اهو مزاح (خوش طبعي) جي طور تي ڪوڙ ڳالهائيندو هجي ۽ چڱي اخلاق واري کي جنت جي اعليٰ درجي ۾ هڪ گهر جي ضمانت ڏيان ٿو. (ابو داؤد، ڪتاب الادب، باب في حسن الخلق، ٤/ ٣٣٢، حديث: ٤٨٠٠) ﴿﴾ غيبت کان بچڻ واري مدني انعام تي عمل ڪرڻ قُربِ مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي. سلطانِ بحروبر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ته جنهن جو مال گهٽ هجي ۽ اهل و عيال زياده ٿيو ۽ نماز سني ٿي ۽ ان مسلمانن جي غيبت نه ڪئي، جڏهن اهو قيامت جي ڏينهن ايندو ته مون سان گڏ هن طرح هوندو جيئن منهنجون هي به (2) آڱريون آهن. (مجمع الزوائد، ڪتاب الزهد، باب في من قل ماله وكثرت عياله، ١٠/ ٤٢٩، حديث: ١٤٨٦٨) ﴿﴾ مدرسة

المدينه بالغان ۾ قرآنِ ڪريم پڙهڻ پڙهائڻ واري مدني انعام تي عمل ڪرڻ به لازمي باعثِ سعادت آهي. **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي محبوب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمايو: بي شڪ ماڻهن ۾ ڪجهه الله وارا آهن. صحابه ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان** جن عرض ڪيو: يارسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**! اهي ڪير آهن؟ فرمايو: قرآن پڙهڻ وارا جو اهي ماڻهو الله وارا آهن ۽ خاص ۾ شامل آهن. (ابن ماجه، ڪتاب السنه، باب في فضل من تعلم القرآن وعلمه ، ۸ / ۱۴۰، حديث: ۲۱۵) ❁ مختلف ورد ۽ وظيفا پڙهڻ وارا مدني انعام جيڪي ذڪر ۽ اذڪار جي ترغيب تي مشتمل آهن. ذڪر جي فضيلت جي باري ۾ حديثِ قدسي ۾ اچي ٿو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** فرمائي ٿو: جڏهن منهنجو ٻانهو منهنجو ذڪر ڪندو آهي ۽ ان جا چپ منهنجي لاءِ هلندا آهن ته آئون ان سان گڏ هوندو آهيان. (ابن ماجه، ڪتاب الادب، باب فضل الذڪر، ۲۴۲/۴، حديث: ۳۴۹۲) ❁ سومر جي ڏينهن روزي رکڻ واري مدني انعام تي عمل ڪرڻ به حديثِ پاڪ جي روشني ۾ پسنديده عمل آهي. فرمانِ مصطفي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**: سومر ۽ خميس جي ڏينهن اعمالِ پيش ڪيا ويندا آهن، تنهنڪري آئون پسند ڪريان ٿو ته جڏهن منهنجو عمل پيش ڪيو وڃي آئون روزيدار هجان. (ترمذی، ڪتاب الصوم، باب ماجاء في صوم يوم الاثنين والخميس ، ۱۸۴/۲، حديث: ۴۴۷) ❁ مريض جي عيادت ڪرڻ وارو مدني انعام به نهايت اهميت جو حامل آهي ڇو جو محسن انسانيت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن ارشاد فرمايو ته جيڪو شخص ڪنهن مريض جي عيادت ڪندو آهي ته هڪ منادي (اعلان ڪرڻ وارو) آسمان مان ندا (اعلان) ڪندو آهي ته خوش ٿي وڃ جو تنهنجو هي هلڻ مبارڪ آهي ۽ تو جنت ۾ پنهنجو نڪاڻو بڻائي ورتو آهي. (ابن ماجه، ڪتاب الجنائز، باب ما جاء في ثواب من عا د مريضاً، ۱۹۲/۲، حديث: ۱۴۴۳)

مَدَنِي انعامات جون برڪتون

مٿا مٿا اسلامي پاڻرو! توهان ڏٺو ته هنن مَدَنِي انعامات تي عمل، اصل ۾ قرآن ۽ حديث جي ڪجهه احڪامن تي عمل ڪرڻ آهي ۽ انهن تي عمل جون ايتريون برڪتون آهن، جن جو اندازو نه ٿو لڳائي سگهجي مثلاً ﴿﴾ سنن سنن عملن جون سنيون سنيون نيتون مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ فرائض ۽ واجبات يعني نمازن جي ادائگي ۽ جماعت جي پابندي مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ قرآن ڪريم جي تلاوت مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ روزن جي ڪثرت مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ ورد ۽ وظيفن تي استقامت (اس.ت.قامت) مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ امير اهلست ۽ علماء اهلست جي ڪتابن جي مطالعي تي هميشگي مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ قرآن سڪڻ سيڪارڻ جي سعادت مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ سُنتن جو برڪتون مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ روزانه ڪنزُاليمان جي (تفسير خزائنُ العرفان/نورُالعرفان/صراط الجنان سان گڏ) تن (3) آيتن جي تلاوت مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ انفرادي ڪوشش جي تربيت مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ پردي ۾ پردو، اُٽندي ويهندي ۽ بيهڻ وقت جيتري قدر ٿي سگهي قبلي جي طرف منهن ڪرڻ جي سعادت مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ فلمن ڊرامن، گانن باجن، تهمن، گارين، ڪوڙين ڳالهين، چُغلين، وعده خلافين، طنز ۽ دل آزارين، ٽهڪ، حسد، تڪبر، نفاق، رياڪاري ۽ خيانت جهڙين معاشرتي، غيراخلاقي ۽ غيرشرعي ڪمن ۽ حرڪتن کان نفرت مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ ذاتي دوستي جي بجاءِ سڀني سان يڪسان (هڪ جهڙا) تعلقا مَدَنِي انعامات جي ذريعي ﴿﴾ هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۽ هفتيوار مدني مذاڪري ۾ شرڪت مَدَنِي انعامات جي

ذريعي ﴿﴾ بهارِ شريعت ۽ اعليٰ حضرت جي ڪتابن جو مطالعو **مَدَنِي انعامات** جي ذريعي ﴿﴾ مرڪزي مجلس شوريٰ ۽ ڪابينه ۽ مشاورتن ۽ مجالس جي اطاعت **مَدَنِي انعامات** جي ذريعي ﴿﴾ ايستائين جو **دعوتِ اسلامي** جي مَدَنِي ماحول ۾ استقامت به **مَدَنِي انعامات** جي ذريعي نصيب ٿيندي آهي، مختصر هي ته **مَدَنِي انعامات** آخرت جي مصيبتن کان نجات ۽ بي شمار پلائين کي حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهن. تنهنڪري پڪي ۽ سچي نيت فرمائي وٺو ته **اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** اڄ کان ئي روزانه **فڪرِ مدينه** ڪرڻ کي پنهنجو معمول بڻائينداسين. **اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

مَدَنِي انعامات کے عالم پہ ہر دم ہر گھڑی
یا الہی! خوب برسا رنتموں کی تُو جھڑی

ڪتاب ”فڪرِ مدينه“ جو تعارف

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! فڪرِ مدينه جي باري ۾ تفصيلي معلومات حاصل ڪرڻ گڏوگڏ نيڪين جو جذبو حاصل ڪرڻ ۽ گناهن کان بچندي پنهنجي عملن جو محاسبو ڪرڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 166 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”**فڪرِ مدينه**“ جو مطالعو نهايت مفيد آهي. هن ڪتاب ۾ فڪرِ مدينه (عملن جي محاسبِي) جي ضرورت ۽ اهميت، ان جا فائدا، قرآن ۽ حديث جي روشني ۾ خود احتسابي جو ثبوت ۽ بزرگانِ دين **رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى اَجْمَعِينَ** جا فڪرِ مدينه جا واقعات بيان ڪرڻ سان گڏوگڏ مختلف موضوعن تي **فڪرِ مدينه** ڪرڻ جو عملي طريقو به بيان ڪيو ويو آهي. تمام اسلامي ڀائرن کي مَدَنِي التجا آهي ته هي ڪتاب کي اڄ ئي مڪتبه المدينه تان هڏيو ڏئي طلب ڪري مطالعو فرمايو. دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) به ڪري سگهجي ٿو ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي ڀاڻرو! اڄ اسان پنهنجي عملن جو محاسبو ڪرڻ جي حوالي سان ٻڌو ته پنهنجو محاسبو ڪندو رهڻ تمام گهڻي اهميت جو حامل آهي. آخرت جي نجات انهي ۾ آهي جو انسان دنيا ۾ ئي پنهنجو محاسبو ڪندو رهي ۽ پنهنجي نفس جي چڱي نموني نگراني ڪندو رهي، جيڪو شخص آخرت جي حساب کان پهرين پنهنجو حساب پاڻ ڪندي پنهنجي ذات ۽ پنهنجي ڪمن ۾ موجود برائين کي سُڌاري وٺندو آهي، اهو گناهن کان بچڻ، نيڪيون ڪثرت سان ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي ويندو آهي، انهن نيڪ عملن جي برڪت سان ان کي مشڪلاتن ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جي مدد حاصل ٿيندي آهي ۽ قيامت جي ڏينهن خوبصورت باغ اهڙي شخص جو نڪاڻو ٿيندا. قرآن ۽ حديث ۾ خود احتسابي جي ترغيب ڏياري وئي آهي، بلڪ حديثِ پاڪ ۾ ته تاڪيدي ڪئي وئي آهي ته انسان کي پنهنجي وقت مان ڪجهه وقت احتساب (فکرِ مدينه) جي لاءِ مقرر ڪرڻ گهرجي ۽ ڪنهن به ڪم کان پهرين ان جي انجام جي باري ۾ غور ڪرڻ گهرجي ته هي ڪم چڱو آهي يا بُرو. جيڪڏهن چڱو هجي ته ڪري ۽ بُرو هجي ته ان کان رڪجي وڃي. ياد رهي! ته فڪرِ مدينه ڪندي آخرت جي باري ۾ غور ۽ فڪر ڪرڻ صرف نيڪين جي ڪثرت جو ذريعو ئي ناهي بلڪ پاڻ به عظيم نيڪي ۽ زبردست عبادت آهي جيئن ته اسان حديثِ پاڪ ۾ ٻڌو ته آخرت جي باري ۾ گهڙي ڪن غور ۽ فڪر ڪرڻ سن (60) سالن جي عبادت کان بهتر آهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ شيخِ طريقت، اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي شفقتن جي سبب اسان جي لاءِ مدني انعامات جي ذريعي فڪرِ مدينه ڪرڻ نهايت آسان ٿي ويو آهي، تنهنڪري سڀ اسلامي ڀاڻر فڪرِ مدينه ڪندي **مدني انعامات** جو رسالو پُر ڪرڻ (فکرِ مدينه) کي پنهنجو معمول بڻائي وٺو،

گڏوگڏ ان تي استقامت حاصل ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ مدني قافلن ۾ سفر ڪندا رهو. ان جي برڪت سان مدني انعامات تي عمل ڪرڻ اسان جي لاءِ آسان کان آسان ٿيندو ويندو.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

مجلسِ حج و عمره

منا منا اسلامي ڀاڻرو! اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ! دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ نيڪيون ڪرڻ، گناهن کان بچڻ جو خوب خوب مدني ذهن ڏنو ويندو آهي، گڏوگڏ منظم طريقي سان مدني ڪمن کي وڌائڻ جي لاءِ ڪيترائي شعبا قائم ڪيا ويا آهن، انهي شعبن مان هڪ شعبو ”مجلسِ حج و عمره“ به آهي. ان ۾ ڪو شڪ ناهي ته حج هڪ اهم عبادت آهي، هر سال لکين مسلمان هڪ ئي لباس ۾ رنگ ۽ نسل جي فرق کي مٽائيندي ۽ پاڻ ۾ نفرتون ۽ رنجشون وساري حرم جي سرزمين تي جمع ٿيندا آهن، جنهن جي اتفاق ۽ اتحاد جو انداز ڏسي ڪري پوري دنيا حيران ٿيندي آهي، هي لمحو عاشقن جي لاءِ ڪنهن طور تي نعتِ عظميٰ کان گهٽ نه هوندو آهي، ڇو جو انهن کي ربّ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي حبيب صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّوَالِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاهه کان حاضري جو پروانو ملندو آهي ته انهن جو جذبو ڏسڻ جي قابل هوندو آهي.

شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جن حج تي وڃڻ وارن اسلامي ڀاڻرن ۽ اسلامي پيڻرن جي تربيت تي به خصوصي توجهه ڏني ۽ انهن کي بارگاهه خداوندي ۽ بارگاهه مصطفوي جا آداب

سيڪارڙ جي لاءِ هڪ شهرهءِ آفاق ڪتاب ”**رفيڻُ الحَرَمِين**“ تحرير فرمايو ۽ مڪي ۽ مديني جي فضائن ۾ پنهنجي سيني کي معطر ڪرڻ جي لاءِ وڃڻ وارن کي آداب ۽ ٻين ضروري مسئلن وغيره کان آگاه ڪرڻ جي لاءِ ”**مجلس حج و عمره**“ ٻڌائي. هر سال حج جي ”**موسم بهار**“ ۾ حاجي ڪيمپن ۾ ”**مجلس حج و عمره**“ جي زيرِ اهتمام دعوتِ اسلامي جا مبلغ حاجين جي تربيت ڪندا آهن. حج ۽ مدينه منوره **رَادَهَا اللَّهُ شَرَفًا وَتَعْظِيمًا** جي زيارت جي رهنمائي جي لاءِ مديني جي مسافرن کي حج ۽ عمري جا ڪتاب مثلاً **رفيڻُ الحَرَمِين** ۽ **رفيڻُ الْمُعْتَمَرِين** به مفت پيش ڪيا ويندا آهن.

اللہ کرم ایسا کرے تجھ پہ جہاں میں

اے دعوتِ اسلامی تیری دھوم مچی ہو!

12 مدني ڪمن ۾ حصو وٺو

منا منا اسلامي ڀائرو! پنهنجي اخلاق کي سنوارڻ ۽ پنهنجي گفتار ۽ ڪردار کي بهتر بنائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي سان وابسته ٿي وڃو ۽ گڏوگڏ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ به حصو وٺو، ياد رهي ته ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”**مدني انعامات**“ جو رسالو جمع ڪرائڻ به آهي، اسان پاڻ به **مدني انعامات** تي عمل سان گڏوگڏ **مدني انعامات** جو رسالو جمع ڪرائيندي، ٻين کي به پابندي سان **مدني انعامات** جو رسالو جمع ڪرائڻ جو ذهن ڏيندا رهون، ان تي استقامت جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** نڪ عملن ۾ اضافو ٿيندو. اسان کي به گهرجي ته اسان استقامت سان فڪرِ مدينه کي پنهنجو معمول بڻايون، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جو بي شمار برڪتون حاصل ٿينديون اچو ته ترغيب جي لاءِ هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا.

روزانوفکرِ مدينہ کرڻ جو انعام

هڪ اسلامي پاءُ جي تحرير جو خلاصو آهي: **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** مون کي **مدني انعامات** سان پيار آهي ۽ روزانو فڪرِ مدينہ کرڻ منهنجو معمول آهي هڪ پيري آءُ تبليغِ قرآن و سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ **دعوتِ اسلامي جي** ستنن جي تربيت جي مدني قافلي ۾ **عاشقانِ رسول** سان گڏ بلوچستان جي سفر تي هيس. انهيءَ دوران مون گناهگار تي ڪرم جو دروازو کلي ويو. ٿيو هيئن ته رات جو جڏهن سُمهيس ته قسمت ناز منجهان جاڳي پئي، **جناب رسالتِ مآبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** خواب ۾ تشريف فرما ٿيا، اڃان جلون ۾ ئي گم هيس ته لب مبارڪن کي جنبش ٿي ۽ رحمت جا گل چٽجڻ لڳا لفظن ڪجهه هن طرح ترتيب ماڻي، جيڪي مدني قافلي ۾ روزانو فڪرِ مدينہ ڪندا آهن مان انهن کي پاڻ سان گڏ جنت ۾ وٺي ويندس

شڪريه ڪيون ڪر ادا هو آپ کا يا مصطفےٰ
که پڑوسی خُلد میں اپنا بنايا شڪريه

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

منامنا اسلامي پائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوْت، مصطفيٰ جانِ رحمت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشكاة المصابيح، ج ۱ ص ۵۵ حديث ۱۷۵ دارالكتب العلمية بيروت)

سينه تری سنّت کا مدينہ بنے آقا
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

پهرين بہ فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظہ فرمایو: ﴿﴾ بہ رکعتون مسواک (يعني دَندَن) کري پڑھڻ بغيرِ مسواک جي 70 رکعتن کان افضل آهن۔ (الترغيب والترهيب ج 1 ص 102 حديث 18) ﴿﴾ مسواک جو استعمال پاڻ تي لازم کري ڇڏيو ڇو ته هي وات جي صفائي ۽ ربِّ تعاليٰ جي رضا جو سبب آهي۔ (مسند امام احمد بن حنبل ج 2 ص 438 حديث 5869) ﴿﴾ حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته مسواک ۾ ڏهه خوبيون آهن: وات کي صاف کري ٿو، مهارن کي مضبوط کري ٿو، نظر تيز کري ٿو، بلغم ختم کري ٿو، وات جي ڏپ ختم کري ٿو، سنت جي موافق آهي، فرشتا خوش ٿين ٿا، ربِّ عَزَّوَجَلَّ راضي ٿئي ٿو. ﴿﴾ سيدنا امام شافعي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائن ٿا: چار شيون عقل وڌائينديون آهن: فضول ڳالهين کان پرهيز، مسواک جو استعمال، نيڪ ماڻهن جي صحبت، پنهنجي علم تي عمل ڪرڻ (حياة الحيوان ج 2 ص 166) مسواک پيلو يا زيتون يا نم وغيره جي ڪوڙي ڪاني جو هجي مسواک جي ٽولهه چيچ جي برابر هجي ﴿﴾ مسواک جڏهن استعمال جي قابل نه رهي ته اڇلايو نه، جو هي سنڌ ادا ڪرڻ جو ذريعو آهي، ڪنهن جڳهه تي احتياط سان رکي ڇڏيو يا دفن کري ڇڏيو يا سمنڊ ۾ وجهي ڇڏيو۔

هزارين سنتون سکڻ جي لاءِ مکتبه المدينه جا شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنئين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو۔ سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوتِ اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

بے حساب اُس کا خدايا! خُلد میں ہو داخلہ

تین دن ہر ماہ جو اپنا ئے مَدَنِي قافلہ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن ڀري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت به، اهو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽³⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽⁴⁾

3...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

4...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽⁵⁾

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِ جَو ثَوَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن
دُرُودِ شَرِيفِ کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِ پڙهڻ جو ثواب
حاصل ٿيندو آهي.⁽⁶⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي
پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، ان تي صحابه
ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي
جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن
مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ايئن پڙهندو آهي.⁽⁷⁾

5...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

6...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

7...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَنْزِلْهُ الْبُقْعَدَ الْبُقْرَبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع اهم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁸⁾

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁹⁾

(2) هر رات عبادت ۾ گذارڻ جو آسان نسخو

غرائب القرآن صفحہ 187 تي هڪ روايت نقل ڪئي وئي آهي ته جيڪو شخص رات ۾ ٽي ڀيرا هي دعا پڙهندو ته ان جڻ شَبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو لَهْذا هر رات هي دعا پڙهڻ گهرجي. دعا هي آهي:

... الترغيب والترهيب، ج ۲، ص ۳۲۹، حديث ۳۱

... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“يعني خدائِ حليم ۽ ڪريم ڪان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي،
الله پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار
آهي.” (فيضانِ ست ج اول، ص 1163، 1164)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ